

λυμαθέστατοι, ὧν τινες ἐνταῦθα πρότερον μαθητεύσαντες, ἐδίδαξαν ἔπειτα ἐν τῇ τῆς Κοινότητος Σχολῇ. Νικόλαος ὁ Καλλιάρχης, Κρής (1665), Ἀντώνιος ὁ Προκακιάντης (1676), Ματθαῖος ὁ Τυπάλδος, [ὃ μετὰ ταῦτα Φιλαδελφείας Μελέτιος (1677)], ὁ διδάκτωρ Θωμᾶς ὁ Κατάνης, Κρής, ἐκ Κυδωνίας (1685), ὁ διδάκτωρ Νικόλαος Παπαδόπουλος (1687), Ἡλίας ὁ Μηνιάτης (1687—90), Στέφανος ἱερεὺς ὁ Μόσχος (1694), Ἀλέξανδρος ἱερεὺς ὁ Κοκκινός (1694), Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Χαλκεὺς, Μοσχοπολίτης (1694 καὶ 1712), Ἰωάννης ὁ Πατούσας, Ἀθηναῖος, ἐφημέριος καὶ ἱεροκῆρυξ (1703), Ἀπόστολος ὁ Μίσιος, ἐφημέριος (1714), ὁ διδάκτωρ Ἀντώνιος Κατήφορος, Ζακύνθιος, ἱεροκῆρυξ (1718), Γεώργιος Πατούσας, Ἀθηναῖος, ἐφημέριος καὶ ἱεροκῆρυξ (1723), Ἀντώνιος ὁ Μοσχόπουλος, Κεφαλλῆν (1764), Ἀγάπιος ὁ Λοβέρδος, Κεφαλλῆν, ἱεροκῆρυξ (1766), καὶ τελευταῖος Σπυρίδων ὁ Βλαντιῆς (1795), ἐκ Κυθήρων ἔλκων τὸ γένος. Ἐντεῦθεν δ' ἐξῆλθον ἄνδρες τῶ ὄντι περιφανεῖς καὶ εἰς τὴν γειναμένην αὐτὴν τὰς ἐκεῖθεν μεταλαμπαδεύσαντες ἀκτῖνας τὴν τῶν καιρῶν τῶν χαλεπῶν ἀπελανοῦσας ἀχλύν¹. Ἡ Σχολὴ τῆς Κοινότητος (λεγομένη καὶ Φλαγγινιανὸν Φροντιστήριον) διετηρήθη καὶ ὕστερον, ἐν ᾗ ἐδίδαξαν καὶ διέπρεψαν Κ. Τυπάλδος, ὁ μετὰ ταῦτα Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως, Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανὸς ὁ Ἰμβριος (1822—1832), Ἄνθιμος Μαζαράκης (ὁ νῦν Σελευκείας) (1838—1854) καὶ οἱ τὴν αὐτῶν ἀναγεννηθησομένην καὶ ἀκμάσουσαν θεῖα συνάρσει Ἑλληνικὴν παροικίαν ἀξίως τῆς ἀρχαίας τῆς εὐκλείας ἐκπροσωποῦντες, ὃ τε διδάκτωρ Αἰμίλιος Τυπάλδος Πρετεντέρης, Παν. Τυπάλδος Φορέστης, Σπυρίδων καὶ Ἰωάννης οἱ Βελοῦδαι, διὰ τῶν φώτων τῶν τιμῶντες τὸ εὐκλεέστατον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, (καὶ ἐν τῇ τῶ 1847 ἐν τῇ περικλεῖ Ἐνετίᾳ γενομένη τῶν σοφῶν Συνελεύσει παρακαθῆσαντες: Αἰμίλιος Τυπάλδος, Α. Μαζαράκης, Ἰωάννης Βελοῦδης, οἱ δικηγόροι Ἰωσήφ Καλούτσης, (υἱὸς τοῦ περικλεοῦς δικηγόρου Σπυρίδωνος Καλούτση, Κυθηρίου), Δασίλας Μάστρακας καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Βενέδικτος Κραλίδης).

Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ ἡ Ἑλληνικὴ ἐδιδάσκειτο ἐν Ἐνετίᾳ

(1) Βελοῦδου ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 9. 11—13. 18—.

